

Dr. Menczel Félix Feleségével És Fiával

Ez egy családi fotó szüleimmel. Vágsellyén készült a kép, itt pár éves lehetek. 1925-ben sadhenolták a szüleimet, én 1926-ban, Győrben születtem, mert anyám hazament. Az apja a tiszti főorvos, a testvére a város legjobb szülész-nőgyógyásza, és a mellettük lévő házban volt az a szanatórium, ahol a nagybátyámnak a páciensei feküdtek, úgyhogy ez volt a komfortos, hogy ott szüljön és ne otthon [Vágsellyén]. Két dologból állt a gyerekkorom: a foci és a bicikli. Biciklit édesapámtól kaptam. Kimentem a Vág mellé, aminek a partján gyönyörű erdők voltak, odatámasztottam a biciklit egy fához, végigfeküdtem a zöld fűben, és nagyon jól éreztem magam egyedül, vagy vittem magammal egy könyvet. A Vág minden évben megkövetelte a maga áldozatait, de a nagyobb fiúk -- aztán később már én is ezek közé tartoztam -- bevitték minket, és megtanítottak arra, hogyha forgóba jutunk, abból hogy lehet kijönni úszva is, és csónakkal is. Erre minden gyereket megtanítottak a nagyobbak, mert tényleg veszélyes folyó volt. Volt egy játék bábszínpadom, ahol felülről madzagolt, mozgatott bábukkal játszottam. Ilyen gyerek marionett volt. Nagyon szerettem. Ez Csehszlovákiában természetes volt, mert volt egy Matej Kopecky nevű bábjátékos, aki a Monarchia idején -- hiszen Csehország a Monarchiához tartozott -- a cseh nyelvet fenntartotta, ha úgy tetszik, ő volt a [cseh] Kölcsey. A bábjáték ott nemzeti dolog. Minden gyereknek volt. A bábszínház annyira természetes volt, mint ha azt mondanám, hogy roller meg bicikli már nagyobb korban.